

Ρ' ΟΥ Σ Σ Ι' Α Σ . Κ Ε Φ . Ι Δ' . 293

τόρπ. κὴ ταῦτα μὲν ἀρκεῖ ὡς πρὸς τῆς Χρονολογίας
τῆς Αὐτοκρατόρων τῆς Ρ' ρασσίας . τὴν ὁποίαν
Χρονολογικὴν διαδοχὴν ἐσυνάξα ἐκ τῆς Ἱστορίας ,
ὅπως ὁπιγράφηται Ἀπομνημονεύματα τῆς Βίης καὶ
κατορθωμάτων τῆς Μεγάλης Πέτρας· συγγραφεί-
σης παρά τινος ἀξιωματικῆς Ἀρχοντος Ρ' ρασσῆς Ο-
νομαζομένου Ἰβανῆ Ἰβαννοβίχ Νεσεσβράνοϊ , ἧς
τόν τε εἶναι ἡ ἀληθεστέρα κὴ γνησιωτέρα ἀπὸ ὅσας
ἄλλας ὅπως ἐφάνησαν εἰς τὸ φῶς .

Κ Ε Φ Α' Λ Α Ι Ο Ν Ι Δ' .

Περὶ τῆς πότε ἐτιμήθη εἰς Πατριαρχεῖον ἢ
Μοσχοβία .

Πόσοι Πατριάρχαι ἐχρημάτισαν , κὴ ὡς πρὸς τῆς
Μητροπολιτῆς καὶ Ἀρχιεπισκόπων
τῆς Ρ' ρασσίας .

Εἰς τὴν 1589 . ἀπὸ Χρυσῆς ἐτιμήθη εἰς Πα- Συνταγ-
τριαρχεῖον ἢ βασιλεύσα Μόσχα , κὴ ὁ μάτην
τότε αὐτῆς Μητροπολίτης Κύρ Γ' ωβ , ὁ κὴ πρό- Χρυσῆς .
προν Ἀρχιεπίσκοπος Ρ' ροσβίχ χρηματίσας ,
προεβιβάσθη , ἠγοιω ἐψηφίσθη πρῶτος Πατρι-
άρχης εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Μοσχο-
βίας παρὰ τῆς Παναγιωτάτης κυρ Γερεμίου Πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως . ὅστις ἔχων μεθ' ἐ-
αυτῆς εἰς τὴν συνοδίαν τὸν Μητροπολίτην Μοσχο-
βα-

Βασίλειος κὺρ Γερόθεον, καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἐλασσῶνος κὺρ Ἀρσένιον, ἐπορεύθη εἰς Μοχοβίαν, ὑπὲρ τῆς Βασιλείας Θεοδώρου Γωάννου Ἀυτοκράτορος πάσης Ρῆσσίας· καὶ γενομένης συνάξεως ἐν τῷ Πανσέπτῳ ναῷ τῆς Παναχραίντου Θεοτόκου πλησίον ὄντι τῆ Βασιλικῆ παλατίου· καὶ τελεσθείσης τῆς Ἱεραῆς Μυσαγωγίας παρὰ τῷ Πατριάρχῳ κὺρ Ἱερεμίῳ, συλλειπρῶν γέντων αὐτῷ τῶν τε Ἀρχιερέων, Ἀρχιμανδριτῶν καὶ Ἡγουμενῶν τῆς Μεγάλης Ρῆσσίας, παρόντος καὶ τῷ Εὐσεβεῖ Βασιλέως καὶ τῆς συζύγου αὐτῆ Βασιλίσσης Εἰρήνης μετὰ πάσης τῆς ἐνδόξης Συγκλήτου, ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τέτων ἀπάντων ἐψηφίσθη Πατριάρχης ἀπάσης Ρῆσσίας, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ὁ κὺρ Γῶβ, τῆ κς. τῆ Γιανναρίας 1589. ἔτει τῷ Σωτηρίῳ.

Ἐπαναστρέψαντος δὲ τῷ ῥηθέντος Πατριάρχῳ κὺρ Ἱερεμίῳ εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ τὸ 1593. ἔτος, ἐν μὲν Φθύναιῳ συνεκροτήθη Ἱεραὶ καὶ μεγάλη Σύνοδος ἐπ' ὀνόματι τῷ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς καὶ Παραμυθίας ἐπονομαζομένης, προκαθημένων δὲ τῶν ἀγιοτάτων Πατριάρχων, Κωνσταντινουπόλεως λέγω κὺρ Ἱερεμίῳ, Ἀλεξανδρείας κὺρ Μελετίῳ, καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τῷ Ἀντιοχείας κὺρ Ἰωακείμ, καὶ τῷ Ἱεροσολύμων κὺρ Σωφρονίῳ, παρόντος καὶ τῷ ἐνδοξοτάτῳ κὺρ Γρηγορίῳ Ἀθανασίῳ, τῷ πα

Ψήφισις τῷ Πατριάρχῳ.

Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1593.

πα

ρά τῶ ρηθούτος Θεοσέπτε Βασιλέως Πρέσβειως
 σαλθούτος πρὸς τὸν τότε Σελτάνον Βασιλέα τῆ
 Κωνσταντινουπόλεως, καὶ δι' ἄλλας πολιτικὰς ὑπο-
 θέσεις, καὶ μάλιστα διὰ νὰ φροντίσῃ νὰ λάβῃ
 κύρος ὁ παροβιβασμός, καὶ ἡ ψήφισις τῆ Πατριαρ-
 χικῆς Θρόνου ἐν Μοσχοβία καὶ παρὰ τῆς κοινῆς καὶ
 συνοδικῆς Ἐκκλησιαστικῆς ψήφου παρδρεθού-
 των ὁμοίως καὶ τῶ Πρωτοπλάτων Ἀρχιερέων ἐκ
 πάσης τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ
 συμμα εἰς τὰς ἄλλας ὑποθέσεις, ἃς ἐδιώρθω-
 σε, συνοδικῶς καὶ κοινῆ ψήφῳ ἐθέσασιν καὶ ἐκύ-
 ρωσιν τὰ ἐν Μοσχοβία παρὰ τῆς Πα-
 τριαρχικῆς Θρόνου, καὶ ἐκεῖνον, ὅτι ἡ ὀρθοδοξο-
 τάτη Πόλις τῆς Μοσχοβίας, τιμηθεῖσα χάριτι
 Θεῆα καὶ φιλανθρωπία Θεῶ μετὰ Βασιλικὸν Θρό-
 νον καὶ μετὰ Σύκλητον, δίκαιον καὶ πρέπον εἶναι νὰ
 μεγαλιώεται καὶ ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς πράγ-
 μασι, κατὰ τὸν κή. Κανόνα τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 Οἰκουμενικῆς Συνόδου. καὶ εἰ μόνον διὰ τῆτον, ἀλ-
 λά καὶ δι' ἄλλας δὺλόγους αἰτίας ὡς ἡ Συνοδικὴ
 Πράξις δηλοποιεῖ. Ἐψηφίσαστο λοιπὸν ἡ αὐτὴ
 Σύνοδος, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς βασιλευσῆς πό-
 λεως Μοσχοβίας νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγεται Πατρι-
 αρχεῖον, καὶ νὰ ὑποτάσσωνται τῶ ταύτης Πα-
 τριαρχικῶ Θρόνῳ ἅπαντα ἡ Ρ' οὔσσια, καὶ πᾶν-
 τα τὰ ὑπερβόρεια μέρη εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά, καὶ
 ὁ Μακαριώτατος αὐτῆς Πατριάρχης νὰ ἔχη τὴν
 τάξιν αὐτῆ ἐν τοῖς Διπτύχοις μετὰ τὸν Ἱερο-

σολύμων. καὶ ἐν ταῖς Συνοδίσει να ὑπὲρ ἕχρη
 πᾶντας τὰς Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους, καὶ
 Ἐπισκόπους τὰς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὀρθοδόξῳ
 Ἐκκλησίᾳ. να εἶναι καὶ να λέγεται Ἀδελφός τῷ
 Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν, ὁμοταγής τε καὶ σω-
 φρονος καὶ ἰσότιμος τῇ ἀξίᾳ, μετὰ τῆς Πατριάρ-
 χης ἑπικουρίας, ὥστε να ἐπιγράφεται καὶ να ὑπο-
 γράφεται, κατὰ τὴν συνήθειαν τῷ Ὀρθοδόξων
 Πατριαρχῶν, Πατριάρχης Μοσχοβίας καὶ πά-
 σης Ῥωσσίας, καὶ πάντων ὑπερβορείων μερῶν.
 ἀλλ' εἰς τὴν αὐτὴν χειροτονίαν να φυλάττεται ἡ
 τάξις τῆς Ἐκκλησίας, ἡγοῦν να ἐκφωνῇ τὴν δό-
 χλὴν ὁ πρωτόθρονος τῷ Ἀρχιερέων. Τέτων δυ-
 ατομῶν, ἡ ἱερά αὐτὴ Σύνοδος ἐγγράφως ἐ-
 δηλοποίησε τὰ παραχθέντα πρὸς τὸν Εὐσεβέστατον
 Βασιλέα διὰ τὴν προρρήθειος αὐτῆς πρέσβειας,
 εἰδήσει καὶ τῷ τότε Σουλτάνῳ Βασιλέως Κωνσταντι-
 νουπόλεως.

Ὁ Πατριαρχικὸς λοιπὸν ἐκεῖνος θρόνος κολλέ-
 θησε μετὰ μεγάλῳ δόξαν καὶ τιμῇ παρά τῃ Βασι-
 λέων, ὡς ἄλλοθι εἶπον, ἕως εἰς τὰς 1702.
 ὅπῃ ἐσυνέβη ὁ θάνατος τῆς τελευταίας Πατριάρ-
 χης Ἀδριανῆς. τότε ὁ μέγας Πέτρος ἐσύκωσε τὸ
 τῆς Πατριάρχης ἀξίωμα ἀπὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς
 Ῥωσσίας, καὶ ἐσύστησεν εἰς τόπον Πατριάρχου
 μίαν Ἐκκλησιαστικὴν Σύνοδον, ἡ ὁποία εἶναι
 συσθεμενὴ ἀπὸ τὰς ἐγκειτωτέρως Μητροπολί-
 τας καὶ Ἀρχιεπισκόπους τῆς Βασιλείας, καὶ ἔχει τὴν
 ἐπι-

ἑπιστασίαν νὰ διοικῆ, νὰ θιωρῆ, νὰ φροντίζῃ, καὶ νὰ διορθώνῃ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις ἅλα τῶ Βασιλείᾳ· καὶ ἔχει χρίος πάντοτε νὰ δίδεσκαται εἰς τὴν βασιλεύσαν Πόλιν, ποτὲ μόν εἰς Πιτρύπολιν, ποτὲ δὲ εἰς Μόσχαν, καθὼς μετατοπίζεται ἡ Βασιλικὴ Αὐλὴ καὶ ἡ Σύγκλητος. Ὁ δὲ πρῶτος ἤτοι πρόεδρος ταύτης τῆς Συνοδοῦ ἐγνωρίζεται ὁ Μητροπολίτης τῆς μεγάλης Νοβογαρδίας ὡς ἀρχαιότερος θρόνος. Ὁμοίως τὴν σήμερον, ὅπως ἡ Θεόσιπτος Αυτοκρατορῖσα Ἐλισάβετ ἐτίμησε μὲ θρόνον Μητροπολίτου καὶ τὴν βασιλεύσαν πόλιν Πετρεπόλιν, ἂν δὲν σφάλῃ, ὁ Πιτρύπολεως Μητροπολίτης ἐπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν προεδρίαν εἰς τὴν Συνοδόν. διότι τοιαύτη σιγήθεια ἐπεκράτησε κυρωθεῖσα ὑπὸ τῶ συνοδικῶν Κανόνων, ὅτι ὁ Μητροπολίτης τῆς Βασιλεύσης πόλεως νὰ ἔχῃ τὰ προεδρία ὑπὲρ πάντας τῶν ἄλλων Μητροπολίτων τῶ Βασιλείᾳ, ὡς ἐπεκράτησε παλαιότερον εἰς τὴν παλαιάν καὶ Νέαν Ρώμην.

Ἰσοὶ ἐχρημάτισαν Πατριάρχαι Ρ' οὐσίας μέχρι τῶ Τελόταίς.

Πρῶτος, ὁ Γ' αὐβ, καὶ τῶ ὅποιον εἰπομὴν ἀνωρω.

Πατριάρχαι.

Δεύτερος, ὁ Ἐρμογενής.

Τρίτος, ὁ Φιλάρετος.

Τέταρτος, ὁ Γ' αὐσαφ.

Πέμπτος, ὁ Γ' αὐσήφ.

Ε' κ.

298 . ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

Ἑκτος, ὁ Νίκων.

Ἑβδομος, ἄλλος Γιάσαφ.

Ὀγδοος, ὁ Πιτυρέν.

Ἐννατος, ὁ Γαακείμ.

καὶ δέκατος, ὁ Φερρήθεις Ἀδριανὸς, ὁ ὕπερως.

Θρόνοι Μητροπολιτῶν τῆς Ρωσίας.

Μητροπολίται,
Ἐπίσκοποι τῆς Μεγάλης Νοβογαρδίας καὶ Λέκων, καὶ ἑτέρων Μεγάλων Ἐπαρχιῶν, ἦγαν Νοβογοροδόσκοι καὶ Βελικολέσκοι.

Ὁ Μοχοβίας καὶ πάσης Ρωσίας.

Ὁ Περεπόλεως καὶ πάσης Φινλανδίας καὶ Λιβωνίας. ἔτος νεωστὶ ἐκλέχθη παρὰ τῆς Θεοσιπτε Βασιλείας Ἐλισάβετ, ἦγαν εἰς τὸ 1750. ὡς ἐπληροφορήθει ὑπὸ τῆς Ἀλφῆ τῆς Σαξωνίας, σαρδαζόντων Νέων Ρέσσων, μάλισα Ἀνεψιῶν τῶν αὐτῶν Μητροπολίται, ἐπονομαζομένου Κυλιάρπκα.

Ὁ Κιοβίας καὶ Ἀλικίας ἦγαν Κιέβσκαγω, Γαλήτζκαγω.

Ὁ Καζανίας καὶ Σβιασκίας. ἦγαν Καζανσκαγω ἢ Σβηάτσκαγω.

Ὁ Ἀσραχανίας καὶ Τερσκίας. ἦγαν Ἀσραχανίσκοι, ἢ Τέρσκοι.

Ὁ Σιμπηρίας καὶ Τομπολσκίας, ἦγαν Σιμπηρίσκοι, ἢ Τομπόλσκοι.

Ὁ

Ο' Ρ' οσοβίας κ' Γιαροσλαβίας, ἤγυν Ρ' ο-
σόβσκοι, ἢ Γιαροσλάβσκοι.

Ο' Ψκοβκίας κ' Σβορσκίας, ἤγυν Πσκόβ-
σκοι, ἢ Ζβόρσκοι.

Ο' Σμολενσκίας, κ' Δραγομπουσκίας, ἤ-
γυν Σμολένσκοι, ἢ Δραγομπέσκοι.

Ο' Σαρσκίας κ' Ποδονσκίας, ἤγυν Σάρ-
σκοι ἢ Ποδόνσκοι.

Ο' Νιζηγοροδίας κ' Α' λαταρσκίας, ἤγυν Νη-
ζηγορόδσκοι, ἢ Α' λατέρσκοι.

Ο' Ρ' εζανίας κ' Μυροσκίας, ἤγυν Ρ' εζάνσκοι
ἢ Μυρόμσκοι.

Ο' Μπιελογοροδίας κ' Ω' μπογιανσκίας, ἤγυν
Μπιελογορόδσκοι, ἢ Ω' μπογιάνσκοι.

Ο' Σαδαλίας κ' Γεργεβσκίας, ἤγυν Σαζ-
δάλσκοι, ἢ Γερέβσκοι.

Θρόνοι Ἀρχιεπισκόπων.

Ο' Τζερνιγοβίας κ' Νοβογοροδίας, ἤγυν Τζερ-
νιεκόβσκοι, ἢ Νοβογορόδσκοι.

Ο' Ρ' έμσκοι κ' Μαρόμσκοι.

Ο' Βολογοδίας κ' Μπιελοεζεείας, ἤγυν Βο-
λογόδσκοι, ἢ Μπιελοεζέρσκοι,

Ο' πλεσκοβίας κ' Σχόρσκοι.

Ο' Τβερδοσκίας, κ' Κασλίνας, ἤγυν Τβέρ-
σκοι, ἢ Κασλίσκοι.

Ο' Κολομνίας κ' Κοσηρσκίας, ἤγυν Κολομέν-
σκοι

σκοι, ἢ Κοσμήσκοι.

Οὐ Βιάτσκας καὶ Περμσκίας, ἢ γυν Βιάτσκοι, ἢ
 Πέρμσκοι.

Οὐ Χολμογορίας καὶ Βαζακίας, ἢ γυν Χολμο-
 γόρσκοι, ἢ Βάζσκοι.

Οὐ Ούζυσκίας καὶ Τοπεμσκίας, ἢ γυν Ούζυ-
 σκοι, ἢ Τοπέμσκοι.

Θρόνοι Ἐπισκόπων.

Οὐ Τομποβσκίας, ἢ γυν Τομπόβσκοι.

Οὐ Βορονέζσκίας, ἢ γυν Βορονέζσκοι.

Οὐ Περιγιασλαβίας, ἢ γυν Περιγιασλάβσκοι.
 ὁ ὅποιος ὑπόκειται τῷ Μητροπολίτῃ Κιεβίας,
 ὑπόκεινται προσέτι τῷ αὐτῷ Κιεβίας καὶ οἱ
 ἐν Πολωνίᾳ διεπισκόμωμοι Ὀρθόδοξοι Ἐπίσκο-
 ποι, ἢ γυν

Οὐ Λυκεωίας καὶ Ούρογίας.

Οὐ Λεοπόλεως, Ἀλικίας καὶ Καμινοτζίας ἢ
 Ποδωλίας.

Οὐ Πρεσμισλάβ καὶ Σαμβωίας.

Οὐ Μνησλαβίας, Ωρσίας, καὶ Μαγιλοβίας.

Σημειωτέον, ὅτι Μόνος ὁ Μητροπολίτης Κιε-
 βίας λέγεται Ἐπίερτιμος καὶ Ἐξάρχος, ἢ πάσης
 Ρώσας ἀπλῶς, ἢ πάσης μικρᾶς Ρώσας. ἐκ δὲ
 τῶν ἄλλων εἰδῆς, καὶ τὴν ὀπικρατεῖσαν ἀρχαίαν
 σιμπίθειαν ἐν αὐτοῖς. ἀλλὰ καὶ ὁ Τζερνιγοβίας
 λέγεται καὶ Νοβογροδίας καὶ Σεβηρίας, ἢ Σηβηρίας.

Εἰς

Ρ' ΟΥ Σ Σ Ι' Α Σ . Κ Ε Φ . Ι Δ' . 301

Εἰς τὸ Βασίλειον δόσκονται καὶ πολλοί-
 ται Ἀρχιμανδύται, οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὰ δά-
 πρεια τῶν Ἀρχιερέων, καὶ εἶναι ἰσότιμοι τρό-
 πον τινὰ τοῖς Χωρεπισκόποις, ὡς αὐτοὶ λέγου-
 σιν· ἐπειδὴ καὶ βαῦσιν Ἀρχιερατικῶν Ρ'άβδον,
 καὶ Μικθίας μετὰ Ἰπογονατίων, χειροθετοῦσιν
 ὑποδρακόνες, δ'λογῶσιν καὶ εἰς Λειτουργίαν μετὰ Δι-
 κέριον· καὶ εἰς τὸ Χερυβικὸν ἰσάμφοι εἰς τὸ Ἀ-
 γιον Βῆμα, δέχονται τὰ Ἄγια ἐκ τῶν χειρῶν
 τῶν Ἱερέων, ὡς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ μεταδίδουσιν
 εἰς τὰς συλλειτουργῶντες ἱερεῖς τὰ Ἀχρωτα Μυ-
 σθήρια· καὶ φορεῖσι Μίτραν ὅπι' τὴν κεφαλῆς αὐ-
 τῶν, ὅσον εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν Μοναστήρια, ὅσον
 καὶ εἰς ταῖς κοιναῖς ἱεροπραξίαις καὶ Διτανίαις,
 ἱεργεῶντες καὶ καταμόνας, καὶ μετὰ τῶν Ἀρχιε-
 ρέων, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ συνουδύονται· αἱ
 Μίτραι αὐτῶν ἀγκαλὰ καὶ εἶναι ὅμοιαι μετὰ ταῖς
 τῶν Ἀρχιερέων, διαφέρουσιν ὅμως τὴν Πατριαρ-
 χικῆς καὶ τῶν Μητροπολιτῶν ἕ μόνον καὶ τὸ σχῆ-
 μα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ νὰ μὴ ἔχουσι σταυρὸς ἐ-
 πάνω εἰς τὴν κορυφῆν· καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ
 εἶναι τὴν Ἱεραρχίαν τῶν Βασιλείων τῶν

Κ Ε-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ τῶν Ἀκαδημιῶν, κοινῶν Σχολείων καὶ Σπε-
 δασηείων τῆς Ρῆσσίας, καὶ περὶ τῆς
 κοινῆς διαλέκτου τῶν Ρῆσσιων.

Ἀκαδη-
 μίαις καὶ
 Σχολεία

Εἰς τὴν Περιγραφικὴν διήγησιν τῆς Πεξ-
 πόλεως, τῆς Μόσχας, καὶ Κιωβίας, δια-
 λαμβάνω καὶ περὶ τῶν ἐν αὐταῖς συστηθέντων
 κοινῶν σχολείων τῶν γλωσσῶν, καὶ Ἀκαδημιῶν τῶν
 ὀπισθημῶν, ὅθεν ὁ περίεργος Ἀναγνώστης ἀς ζη-
 τήσῃ ἐκεῖ τὰ πάντα.

Κοινὴ
 διάλε-
 κτος.

Ἐφ' ὅσον δὲ διατλήσῃ τὴν Ρῆσσιτικὴν διάλεκτον,
 αὐτὴ παράγεται ἀπὸ τῆς ἀρχαίας Σλαβωνι-
 κῆς ἢ γὰρ Ἰλλυρικῆς διαλέκτου, ὡς ἡ ἡμετέρα
 ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς. καὶ ἡ Ρῆσσικὴ εἶναι ἡ
 πλησιεστέρα εἰς ἐκείνην ἀπὸ ὅσας ἄλλας, ὅπερ
 ἔχουσι τὴν ἀρχικὴν εὐφροσύνην. καὶ εἶναι μία
 διάλεκτος πλησιωτάτη, διότι δὲν χρειάζεται
 ἄλλην βοήθειαν εἰς τὸ νὰ ἐξηγήσῃ ὅποιονδήποτε
 πρᾶγμα. καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβον τὰς ὀπισθήμας, τὰς
 ἐκαλλιέργησαν ἀρκετὰ μὲν διάφορα Βιβλία, καὶ
 Λεξικά, καὶ γραμματικάς. καὶ τὰ μὲν Ἰστορικὰ καὶ
 Πολιτικὰ Βιβλία τὰ συγγράφουσιν εἰς ταύτην
 τὴν κοινὴν διάλεκτον, εἰς τὸν πολιτικὸν λεγόμενον
 χαρακτῆρα τῶν γραμμάτων. τὰ δὲ Ἐκκλη-
 σιαστικὰ καὶ Θεολογικὰ Βιβλία τὰ συγγράφουσιν

εἰς

εἰς τὴν ἀρχαίαν Σλαβωνικῶν, τὴν ὁποίαν σπα-
 δάζουσιν εἰς τὰ σχολεῖα, ὡς ἡμεῖς τὴν Ἑλλη-
 νικῶν, μεταχειριζόμενοι εἰς αὐτῶν καὶ τὸν χα-
 ρακτῆρα τῶν Σλαβωνικῶν γραμμάτων, τὰ ὁ-
 ποῖα ἔχουσι πολλὴν συγγένειαν καὶ ὁμοιότητα με-
 τὰ ἡμέτερα γράμματα· ὅθεν συμπεραίνεται,
 ὅτι νὰ ἐσχημάτισαν ἢ Ἀλφάβητόντας καθ' ὁ-
 μοίωσιν τῆ Ἑλληνικῆς ἀλφαβήτου, καὶ ἢ ὀνομά-
 ζουσιν, ἀλφάβητον τῆ Ἀγία Κυρία, ἐπειδὴ καὶ
 τῆτος ἐχρημάτισε πρῶτος κήρυξ τῆς Εὐαγγελίας
 εἰς τὰς Σέρβους καὶ Βυλγάρους. καὶ ταῦτα σωτο-
 μίας χάριν αὐτῶν τῶν Ρ'ουσσῶν διαλέκτου.

Τὸ λοιπὸν μετὰ τὸ τέλος ταύτης, ποιῶ τέλος
 καὶ ἀπάσης τῆς Ἱστορίας τῆς Βασιλείας καὶ Μοναρχίας
 τῆς Ρ'ουσσίας· ἐπειδὴ καὶ νομίζω νὰ ἐπλή-
 ρωσα τὸ ὑποχρεῖσθαι μοι ἐν τῷ Προοιμίῳ τῆς πα-
 ρύσης Ἱστορίας.

Τ Ε Λ Ο Σ.